

In gesprek met een echte Reuselnaar

Het hoofd van de jongensschool, fraoter Franciscus, vond ik unne hille goeie fraoter. Hij kon op un bildende manier vertellen, onderstunt dur z'n handen en gezichtsmimiek um ut goed over te laoten komme. Dé sprak mén on!

Cees Tops in z'n huiskamer aan de Kloostertuin. Op de voorgrond de tenorsaxofoon, zijn favoriete blaasinstrument.

Aan het woord is de 77-jarige Cees Tops, de oudste zoon van het acht kinderen tellende gezin van *Hanneskes Willem* (Tops) en de uit Casteren afkomstige Cato van *Pietje Schrijn* (Gijsbers).

Voorouders

Van mijn opa Hannes Tops en oma Truus Kerkhofs weet ik, dat ze een eenvoudig boerenbedrijfje hadden in *de Straot*, daar waar nu de Dorpsbron is. Het stond naast café de Zwaan waar Mie Vermeulen de waardin was en tegenover het *auw gemintehuis* waarin toen het gezin van wagenmaker Frans Vermeulen en zijn vrouw Marie Sol woonde. *De Straot* was een van de oudste gehuchten van Reusel en was ook lange tijd het dorpscentrum. Ome Piet Tops, bijgenaamd *Hanneskes Piet*, heeft opa's boerderij overgenomen en daar met zijn gezin nog vele jaren gewoond.

Mijn andere opa Pietje *Schrijn* (Gijsbers) en oma Maria van de Pas heb ik nog goed gekend. Ze woonden in het dorpscentrum van Casteren. Opa *Schrijn* was toentertijd een bekende veehandelaar, ook in Reusel. Tot op hoge leeftijd heeft hij z'n veehandel bedreven. Hij kocht bij boeren vee op dat meestal op de veemarkt in den Bosch werd verhandeld. Het vervoer van zijn vee

Opa Hannes Tops met mijn zusje Ria in 1937.

gebeurde vaak met een vrachtwagen van *d'n Dijkman* uit Bladel.

Meerdere keren per week kwam hij toen, gestoken in een lange leren jas op z'n oud brommertje, bij ons op bezoek. Opa had een plezierig karakter, een vlotte babbel en handelen zat in z'n bloed. Zelfs als hij aan het winkelen was wilde hij altijd nog afpingelen. In die tijd fietsten we bijna wekelijks met ons hele gezin naar Casteren om bij oma en opa op bezoek te gaan. We kwamen daar graag. Oma was heel vriendelijk en gul, we mochten heel veel van haar. Wanneer het fruit in hun grote hof rijp was mochten we er onze gang gaan. Ze zorgde ervoor dat we niks tekort kwamen als we er op bezoek waren.

Ouderlijk huis

Mijn ouders kochten na hun trouwen in 1935 een huis in *de Straot*, nu de Lindestraat. Het stond waar nu de Kerkstraat in de Lindestraat uitkomt, schuin tegenover de ouderlijke boerderij van onze pa, naast het huis van wagenmaker Frans Vermeulen. Aan de andere kant woonde het gezin van Harrie van *Graorte* (van Limpt). Harrie had daar ook een timmerwerkplaats. Later verhuisde

Opa Hannes Tops en oma Truus Kerkhofs in de twintiger jaren van de vorige eeuw. Ze hadden toen een boerderijtje in de Straot.

Harrie met zijn gezin naar een huis met timmerwerkplaats in de Kerkstraat.

Aan de overkant van de weg op de hoek van de Kerkstraat stond voor de oorlog nog het café 'de Reizende Man'. In het bovenlicht van de deur stond een afbeelding van een man met een wandelstok. In de zijgevel was een kruidenierswinkel. Verder naar achteren was het boerderijgedeelte. De eigenaar van deze drie neringen was Jan *Snip* (Vosters). Het was een prachtig gebouw, een van de mooiste van Reusel. Het was honderden jaren oud, zeer hoog, met een met stro gedekt dak. Dat gaf het geheel een deftig aanzien. Het voormalige koetshuis, dat richting Kerkstraat stond, werd ook wel *Snippe stalleke genoemd*. Na de oorlog is de boerderij overgenomen door zoon *Thee Snip*.

In *de Straot* zijn in ons gezin mijn zusjes Ria en Truus als eerste geboren. In 1939 zag ik daar het levenslicht. Na mij kwamen nog ons Nel, Piet, Sjan, Jan en Math waarna ons gezin compleet was. Tussen onze Piet en ons Sjan is in 1945 nog een broertje geboren die de naam Jan kreeg. Ons Jantje is nog geen 2 jaar oud mogen worden. Dat was een heel grote klap voor mijn ouders en de rest van ons gezin, weet ik nog heel goed.

Onze pa heeft heel zijn werkzaam leven bij ploegenfabriek van Jos en later Jan en Jef Imants gewerkt. Toen hij daar begon stond de fabriek nog in *de Straot*, tegenover zijn

ouderlijk huis. Hij kon toen dus als jonge jongen bij zijn overburen aan de slag. Hij begon er als leerling smid. In 1918 verhuisde de fabriek van Imants naar de Turnhoutseweg waar een gloednieuwe fabriekshal was gebouwd. Bij Imants heeft onze pa meer dan 50 jaar gewerkt. Hij werd er een volleerd smid. Het was noeste arbeid. Er moest veel geïmproviseerd worden om de mechanisatie in de landbouw bij te houden. Uit zware treinwielen werden de bladen van de Imants-ploegen gesmeed. Deze ploegen deden het goed in de markt. In Brabant en ver daarbuiten werden die Imants ploegen 'wereldberoemd'.

Opa Pietje Schrijn en oma Maria van de Pas omstreeks 1935. Ze woonden in het dorpscentrum van Casteren.

Onze pa Hannekes Willem en ons moeder Gato van Pietje Schrijn, omstreeks 1935.

De werkers van het eerste uur waarvan de meesten meer dan 50 dienstjaren zouden krijgen zoals het *Zwart Jantje* (Jansen), Harrie Gevers, Sjef en Toon van Hoffe Marte (Lemmens), Frans van Herk, Hans Butterbrod en Tinus Tuut (Dirkx) hadden letterlijk en figuurlijk eelt op de handen. De jongere garde bij Imants vertelde later op de werk-

vloer dat ze wel eens met de blote handen het smidsvuur in de oven verplaatsten.

Oorlog

De hevige gevechtshandelingen in de septemberdagen van 1944 om de bevrijding van Reusel hebben op mij, als vijfjarig jongetje, heel veel indruk gemaakt. Daardoor zijn het misschien wel mijn vroegste jeugtherinneringen. Achter in onze tuin was door onze pa een schuilkelder gegraven. De aanwezige Duitse militairen hadden aanwijzingen gegeven hoe dat moest. De schuilkelder was afgedekt met balken en daarop een laag stro dat bedekt werd met zand. Naast ons had ook onze buurman, vrachtrijder Fros van Loon, een schuilkelder gemaakt waarvoor putringen waren gebruikt. Toen de eerste gevechtshandelingen uitbraken gelastten de Duitsers ons dat we de schuilkelder in moesten. In de voorkamer van ons huis hadden Duitse militairen al snel een mitrailleur opgesteld.

Vanuit de Reuselse Peel begonnen beschietingen op de kerktoren van Reusel. Duidelijk werd dat de *Straot* toen in het schootsveld lag want de granaten sloegen overal met een hels kabaal in. Ook onze schuilkelders kregen inslagen te verduren. Broer, een zoon van Fros van Loon, kreeg daarbij een granaatscherf in zijn rug en werd in onze schuilkelder gebracht. Toen onze schuilkelder ook een treffer kreeg, viel er op Jo Fros, die ook in onze schuilkelder een toevlucht

Het personeel van Ploegenfabriek Imants in oktober 1931. V.l.n.r. Door van de Paachter (Roymans), Toon van Hoffe Marte (Lemmens), Tinus Tuut (Dirkx), Sus van Herk, De Sieper (Sjef Lemmens), opa Jos Imants, Harrie Gevers, Jan Imants, Simon van Hoffe Marte, Hannekes Willem, 't Zwart Jantje (Jansen), Sjef Imants en Jan van de Klok (Verhagen).

Ons gezin in 1960 in het jaar dat mijn ouders hun zilveren bruiloft vierden. Boven v.l.n.r. Ria, Sjan, Nel, en Truus, in het midden mijn ouders en onder v.l.n.r. ik, Math, Jan en Piet.

had gevonden, zoveel zand over haar heen dat ze er onder bedolven werd. We wachtten angstig af en hoopten dat het wat rustiger werd zodat we konden vluchten. Toen het wat rustiger was kregen we van Duitse militairen ook het bevel direct te vertrekken omdat het levensgevaarlijk zou worden. In allerijl werden nog wat spulletjes verzameld en vertrok ons jonge gezin, onze Piet was nog maar amper 1 jaar, samen met het gezin van *Frosse* richting de Kattenbos. De gewonde Broer van *Frosse* werd op een kruiwagen gelegd waarbij Duitse militairen nog even hulp boden. Het moet verschrikkelijk voor mijn ouders geweest zijn, alles achterlatend, te moeten vertrekken terwijl hun huis en haard in puin werd geschoten. Via *Schaffe Pedje* en de *Zeegstraat* trokken we naar de Kattenbos terwijl de gevechten in het dorpscentrum in volle gang doorgingen. Gelukkig werden we door de bewoners van de Kattenbos heel gastvrij ontvangen. We konden in de bossen versholen schuilkelders betrekken en er werd goed voor eten en drinken gezorgd. Vee dat tijdens de gevechten aangeschoten was werd geslacht zodat we er niets tekort kwamen.

Nadat in oktober 1944 de slag om Reusel voorbij was konden we gelukkig weer in ons huis nadat het eerst provisorisch hersteld was. De voorgevel was er grotendeels

uitgeschoten en het dak had veel inslagen te verduren gehad. Ook binnen in ons huis was veel schade, op een aantal plaatsen leek het een grote gatenkaas. Onze pa had van een neergeschoten vliegtuig, dat in de Hulselse Staat lag, aluminium platen kunnen bemachtigen waarmee hij een groot aantal gaten in de vertrekken had kunnen dichten. Ook moest er nog een niet ontplofte granaatkop onder de vloer van de kamer gehaald worden. Toen dat allemaal gebeurd was, konden we er zo goed en kwaad als het ging in wonen. Dat gold niet voor een aantal

Ons ouderlijk huis aan de Lindestraat, omstreeks 1950. Rechts staat het huis van Fros van Loon en daarnaast nog, met een tip te zien, het huis annex werkplaats van smid Frans Vermeulen.

Missiebroeder, ome Jan Tops (met baard) omstreeks 1955 bij ons in de Lindestraat op bezoek. Links van hem staat ons gezin en rechts van hem staan v.l.n.r. onze pa, tante Nella met haar man ome Thijs Tops en missiepater Kees Gijsbers, een broer van ons moeder.

andere panden in de *Straot*. Die lagen volledig in puin en moesten herbouwd worden. Café 'de Reizende Man' is nooit meer in z'n oude glorie hersteld en de dorpspomp was ook weg. Daarmee verdween ook een stuk van de oude allure van de *Straot*.

Jeugdijaren

Veel herinneringen heb ik niet meer van mijn lagere schooljaren. In die tijd trok ik meestal op met Peter van *Kiske Vet* (van Gestel), Riek van *Triene* (Jansen), Janus en Herman Borgmans en Jan van Bert Panjoel. Op de speelplaats en onderweg van en naar school gingen we wel eens knikkeren en haktollen en hier en daar *leenden* we wel eens een appeltje, een pruim of wat anders. Wat me ook nog bijstaat is dat we in de klas aanhoudend de 'tafels tot en met tien' moesten opdreunen en wekelijks vragen uit de catechismus moesten beantwoorden. Meestal telde ik dan uit welke vraag ik kreeg en leerde die nog vlug even van buiten. Soms had de frater dat in de gaten en veranderde hij plotseling de volgorde. Dan zwaaide er wat met als gevolg dat het punt voor godsdienst op het wekelijks rapport naar beneden ging. Van het uithalen van kattenkwaad was ik niet vies. Zo heb ik wel eens samen met mijn schoolkameraadjes voor schooltijd een nestje jonge mussen losgelaten in de klas. Dat bracht een hele consternatie teweeg toen we de klas binnengingen. Een keer heb ik een klap gekregen. Dat was toen ik het hoedje van 't *Bultje* (frater Odulf) had opgezet.

Omdat ome Jan, broeder Tops, in de missie werkte dachten de fraters vermoedelijk dat ik geschikt zou zijn om misdienaar te worden en later naar het seminarie zou gaan. Dan

maakte ik duidelijk dat ik dat niet wilde en vond dat één broeder Tops in de familie wel genoeg was. Bovendien vond ik dat het verplicht bezoeken van de doordeweekse kindermissen en zondags een mis en ook nog het lof genoeg waren om een goede katholiek te zijn.

Onze pa had achter het huis een grote tuin en ook nog een apart stuk grond dat richting de Hoogakkers lag. Als oudste zoon was ik aangewezen om hem vaak te helpen tijdens het tuinieren. Er was altijd wel wat te doen vond hij dan. Toch was ook voor mij nog vrije tijd. Samen met de andere jongens uit de *Straot* en Mierdseweg trokken we de bossen en velden in om er hutten te bouwen, *veugeltjes te zuken*, te stoeien of gewoon wat deugnietieren uithalen. De broers Toon en Fons van *Schore Fons* (Schoormans) waren voor *d'n duvel nie* bang en waren ook vaak deaanvoerders bij het uithalen van kwa-jongensstreken. Op een keer vertelde Fons *Schoor* ons dat *hunnen* hond kon dansen. Om dat te kunnen demonstreren zette hij het beestje in de ketel van het fornuis waarin normaal de was werd warm gestookt en stak de mutserd eronder aan zodat de koperen ketel warm werd. En inderdaad, het hondje van *Schore* begon direct te dansen. Katapult schieten was toentertijd ook een geliefde bezigheid. We schoten met echte

Jan Toort (van Gompel) en onze pa komen hier uit de kerk in de vijftiger jaren. Op de achtergrond het Fratersklooster aan de Wilhelminalaan.

De kapel uit de tijd dat ik lid van de Reuselse KAJ was, eind van de vijftiger jaren. V.l.n.r. Broer Sanders, ik, Ton van der Hout, Wil van Mietjes (Kerkhofs), Jo van de Zwarte (van Limpt), Niek d'n Aoi (Lavrijsen) en Theo Sanders.

kogels al waren het maar fietskogeltjes die we bij de fietsenzaak van Kiske van de *Fréete* (Hermans) opraapten. Het ging wel eens mis. Bij Karelte ten Have schoot ik per ongeluk een klein rond gaatje in het raam. Gelukkig had de familie er niets van gemerkt. Vijfendertig jaar later heb ik het voorval opgebiecht bij dochter Anneke en vroeg haar of het gaatje er nog zat. Ze vertelde dat ze het nooit had opgemerkt maar wel vond dat het gordijn daar zwarter was dan aan de andere kant.

In het spoor van onze pa, die een fervent bugelspeler was bij de Reuselse Harmonie Concordia ging ik bij *Marte Krekel* (Heesters) muzieklessen volgen waaronder het kunnen lezen van noten. Dat was niet zo'n gemakkelijke materie waardoor al snel de helft van de leerlingen afviel. Ik heb de lessen wel afgerond met als gevolg dat ik van *Marte* een bugel kreeg en fanatiek thuis aan het oefenen sloeg. Onze pa bracht me daarbij de eerste beginselen van het bugelspelen bij. Het eerste wat hij me bijbracht was het spelen van de *Brabançonne*, het Belgisch volkslied, weet ik nog.

Nadat ik lid was geworden van de Reuselse harmonie leerde ik ook nog te spelen op trompet. Muziek spelen ging me steeds beter af en ik heb daarom bij de harmonie ook mee mogen doen aan solo-optredens.

Muziek, werk en dienstplicht

Behalve met maken van muziek trad ik ook met het gaan werken in de voetsporen van onze pa. Op veertienjarige leeftijd begon ik ook bij de Imants ploegenfabriek. Ik begon daar met eenvoudig smeedwerk van kleine onderdelen. Later met het aftekenen, op maat knippen en afwerken van schoppen en andere kleine grondgereedschappen. Toen ik een jaar of 17 was ben ik bij DAF in Eindhoven gaan werken. Daar begon ik in de constructiewerkplaats van de oude fabriek aan de Burghstraat, die DAF I werd genoemd. Dat was niet helemaal naar mijn zin. Ik was veel liever in de servicewerkplaats begonnen waar Reuselnaar Broer Hoeks ook

De harmonie omstreeks 1960. Vooraan in het midden loop ik. Het was de dag dat ik voor het eerst meeliep in m'n nieuwe uniform. Verder zien we Jan Kwak (Kaethoven), Broer Sanders, Peter van Bronneke Wouters, Gaard van 't Centrum (Janssen), Louis Krekel (Heesters), Christ Sweijen en Wim van d'n Brouwer (Kerkhofs).

Hier lig ik in een krijgshaftige pose tijdens mijn rekrutentijd in de Tapijnkazerne te Maastricht.

werkte. Helaas was daar toen geen plaats voor mij.

Toen ik bijna 20 was moest ik voor mijn nummer mijn militaire dienstplicht vervullen. Mijn rekrutenopleiding voor infanterist kreeg ik in de Tapijnkazerne te Maastricht. Omdat ik muziek kon spelen en noten kon lezen werd ik er al na vier dagen uitgelicht om beurtelings het ochtendappel te blazen op klaroen en op te gaan treden bij allerlei andere gebeurtenissen waarbij muziek gespeeld moest worden. Muziek spelen heeft als een rode draad een rol gespeeld gedurende mijn hele dienstdtijd van 18 maanden. Mijn parate tijd heb ik doorgebracht in de Saksen Weimar kazerne in Arnhem; later in de Johannes Post Kazerne in Steenwijkerwold. Vanuit de laatste kazerne ben ik ook nog 3 weken gelegerd geweest in La Courtine op het Plateau de Millevaches, een van de armste streken van Frankrijk. Wij waren daar de eerste groep en troffen er een compleet vervuilde kazerne aan die eerst opgeknapt en opgeschoond moest worden. Gelukkig mocht ik daar ook muziek spelen bij allerlei gebeurtenissen waardoor ik me soms ook met andere zaken kon bezighouden dan het opschonen van de kazerne. We moesten daar wel wennen aan de drankgewoonten in het dorp. In plaats van bier was er volop wijn te koop in het dorpscafé. Het werd door ons dan ook gedronken als bier. Dat moesten we bekopen met een flinke kater en we gingen de eerste keren heel de nacht over de nek zodat er nog meer gepoetst moest worden.

Na mijn dienstdtijd kon ik aan het werk bij het Reuselse naaiatelier 'de Reefort', later

kreeg het de naam 'de Canda'. Daar werd ik aangesteld als naaimachinemonteur en voor andere voorkomende onderhoudswerkzaamheden. Een soort manasje-van-alles dus. Zeventien jaar ben ik er chauffeur geweest op een van de vele pendelbusjes die de jonge vrouwen van het atelier van en naar huis bracht. Het pendelbusje reed vaste routes. Zo kwam het wel eens voor dat ik doorreed naar Schoonbroek, een gehucht bij Retie en dat daar niemand meer in het busje zat omdat het betreffende meisje die dag niet gewerkt had. Het uitvoeren van bepaalde onderhoudswerkzaamheden aan de busjes hoorde ook bij mijn werk, ook het schuren en overspuiten van de lak als dat nodig was. Dat liep op een keer faliekant mis. We troffen op een morgen een busje aan met een zwerm muggen in de uitgeharde lak. Na werkdag was die in de natte lak gevlogen. Met als gevolg grote hilariteit bij de buspassagiers. Voor mij zat er niets anders op dan het busje weer grondig te schuren en opnieuw te spuiten.

Bij 'de Canda' heb ik tot in de jaren negentig gewerkt, toen die helaas gesloten werd. Dat was voor mij helemaal niet leuk want ik heb daar altijd 'goeien aord' en mooi werk gehad. Na het verkoopklaar maken van de machines zat mijn werk er bij 'de Canda' helaas op en was ik werkloos.

Eigen gezin

In het naaiatelier 'de Canda' werkten voor-

Het dans-, show- en amusementsorkest The Universals waar ik in de zestiger en zeventiger jaren heel veel uren mee op pad was. V.l.n.r. Wil van Genesen, Harrie Bobbel (Lavrijsen), Jan Franssen, ik en Theo Peters.

Riet en ik zijn oma en opa van twee kleinkinderen, een jongen en een meisje, Roemer en Gaité. Ze zijn respectievelijk 7 en 5 jaar oud. Het zijn de kinderen van ons Olga en haar man en wonen in Velp. Om de twee weken gaan we daar van zondag tot en met dinsdagavond oppassen en zijn heel trots op hen.

Onze trouwdag op 26 juli 1967. Het bruidsmeisje was nichtje Karin Luijten en de bruidsjonker neefje Orne van Dooren.

Universals

In mijn tienerjaren ben ik even lid geweest van de Reuselse Katholieke Arbeidersjeugd (KAJ) ook wel Kajotters genoemd. Bij de KAJ zat ik in een muziekgroepje met o.a. Broer en Theo van Lindert Sanders, Harrie *Bobbel* (Lavrijsen) en Kees Tuut (Dirkx).

Enkele jaren later trad ik tijdens de feestavonden van de Harmonie ook op in muziekgroepjes met wisselende samenstellingen. Van daaruit kwam ik achtereenvolgens terecht in een aantal orkestjes die live muziekuitvoeringen verzorgden tijdens kermissen, feesten en partijen en later voor dansavonden in grote danszalen in de Kempen. In de vijftiger jaren was het eerste orkest waar ik aan deelnam samengesteld uit Jan *d'n Aoi* (Lavrijsen), Kees *van d'n Dooie* (Wouters) en Jos Luijten uit Hapert. Later kwam ik in een orkestje met Niek *d'n Aoi* (Lavrijsen), Harrie *Bobbel*, Wil van Genezen en Niek *Bon* (Daniels).

We hadden het vooral in het kermisseizoen erg druk met de optredens. We traden dan

namelijk jonge vrouwen. Ik had daar al een paar keer een oogje laten vallen op Riet Soontiëns uit Bladel. Tijdens een openluchtbal op het Reuselse sportpark, die er in de zestiger jaren jaarlijks door de Harmonie werden georganiseerd, was het zover. We kregen verkering. In 1967, zo'n tweeënhalp jaar later zijn we getrouwd. We konden direct een woning betrekken boven het café de Wekker waar Leen van de Klok toen nog de scepter zwaaide. Daar is in 1970 onze dochter Olga geboren. Na de geboorte van ons Olga werd het boven de Wekker wat te klein en kregen we een huurhuis aangeboden in de Sperwerstraat waar in 1972 onze zoon Will is geboren. In 1974 kwam onze wens een eigen huis te hebben uit. We bouwden samen met Jantje *Tuut* (Dirkx) een blok van 2 woningen aan de Groeneweg, tegenover de huidige Leilinde school.

Met onze kinderen hebben we zo'n 15 jaar gekampeerd, altijd met de tent. We zijn op veel verschillende kampeerterreinen geweest in o.a. in Luxemburg, Duitsland, Oostenrijk en Italië. Vaak kon ik daarvoor een busje lenen van de Canda waardoor we veel mee konden nemen en veel ruimte hadden. Kamperen met de tent beviel ons heel goed. Een keer mochten de kinderen pijltje gooien op een landkaart en we zouden op vakantie gaan waar het pijltje doel trof. Het werd toen Denemarken. Dat was de enige keer dat we met de caravan zijn gegaan.

Riet en ik omstreeks 1972 met onze kinderen Olga en Will toen we nog in de Sperwerstraat woonden.

Hier sta ik omstreeks 1990 samen met een aantal vrouwelijke collega's in het Reuselse naaiatelier de Canda waar ik lange tijd gewerkt heb.

wel eens vijf weken achter elkaar op. Ook tijdens carnaval was er voor ons werk aan de winkel. Zo hadden we elf jaar lang, van vrijdag tot en met dinsdag, carnavalsoptredens in het Limburgse Leunen.

Tijdens onze optredens speelde ik alleen op blaasinstrumenten zoals alt- en tenorsaxofoon en trompet. Toen ik de dertig al was gepasseerd wist de directeur van de muziekschool in Bladel me over te halen ook viool te gaan spelen. De opleiding duurde maar liefst drie jaar en het afleggen van de proeve van bekwaamheid voor het diploma in de Reuselse Kei heeft me veel zweetdruppels gekost. Het is met gelukt en ik werd lid van het Kempisch Orkest. Na zeven jaar liet ik de

viool met rust en waren het alleen nog de blaasinstrumenten waar ik mee optrad.

De langste tijd heb ik gespeeld bij de Universals, in de zestiger en zeventiger jaren vooral bekend bij de jeugd van rond de twintig die gingen dansen in de zalen van de Gouden Leeuw te Bergeijk, Verdiepen in Eersel, Lavrijsen in Valkenswaard en een dancing in Weert. Zaal Van Diepen werd ook wel de danszaal van de laatste kans genoemd omdat er veel bezoekers kwam die de twintig al gepasseerd waren. In eerste instantie speelde ik bij de Universals samen met Wil van Genezen uit Veldhoven, Theo Peters, Jan Frans en Harrie *Bobbel*; later werden dat Pieter van Hugten uit Helmond, Peter van de Sanden uit Hapert en Harrie *Bobbel*.

Tijdens optredens van de Universals zijn op de tonen van onze muziek op en naast de dansvloer ontelbare koppeltjes gevormd die later ook getrouwd zijn. Uit die huwelijken zijn ook weer ontelbare kinderen en kleinkinderen geboren die nog veel meer zalen zouden kunnen vullen als de zalen waar wij speelden. Misschien is dat wel mijn belangrijkste bijdrage geweest voor de Kempische gemeenschap, denk ik wel eens.

Langeafstandlopen

In de negentiger was ik lid van de trimloopgroep van de Reuselse atletiekvereniging AVR. Toen we goed getraind waren hebben we een paar keer het zogenaamde 'Rondje Nederland' gelopen. Dat waren sponsorlo-

Onderweg tijdens de 1800 kilometer lange Benelux sponsorloop in 1994. Ik loop in het midden vooraan. Verder zien we o.a. Jan van Kemenade, Leo van Avendonk, Theo Panjoel en Henk Wissink.

pen voor een goed doel waarbij we tussen Hemelvaartsdag en Pinksteren zo'n 1400 kilometer met een estafetteploegje aflegden. We liepen dan langs de grenzen van Nederland achtereenvolgens door de provincies Brabant, Limburg, Gelderland, Overijssel, Drenthe, Groningen, Friesland, Noord- en Zuid Holland en Zeeland. Zo hebben we ook een 'Rondje Benelux' gedaan van maar liefst 1800 kilometer. Ook het lopen van halve marathons stond jaarlijks op ons menu.

Later ben ik ook nog begeleider en verzorger geweest van de sponsorlopen naar Lourdes en naar de kathedraal van de Zwarte Madonna in Czestochowa in Polen. Tijdens de loop naar Czestochowa sloten organisator *Guusje Schuim* (Rooyakkers) en de Reuselse pastoor Buijens aan de Poolse grens bij ons aan. Ze waren op hun motoren naar de Poolse grens gekomen en wachtten ons daar op voor de begeleiding over de doorgaans slechte Poolse wegen naar de kapel van de Zwarte Madonna. In Polen hebben we toen ook het voormalige vernietigingskamp Auschwitz bezocht. Wat we daar gezien hebben heeft heel veel indruk op ons gemaakt, dat zal ik nooit meer vergeten. Bij het 'Rondje Benelux' werd er aan een stuk, dag en nacht, doorgelopen.

Na het lopen met AVR ben ik een aantal jaren op skivakantie geweest met Riet en ook wel met een aantal Reuselnaren waaronder *Jos van de Köster* (Daniëls), *Jos van Gustje de Kapper* (Daniëls), *Jos van Gompel*, *Theo* en *Anneke van Dooren* en *Gerrit Kox*. De laatste jaren speel ik in competitieverband biljart bij de KBO in *d'n Achterum*. We spelen een Kempische en een onderlinge competitie. Van april tot november in het voorjaar en najaar is het op vrijdagmorgen vaste prik om samen met de mannelijke bewoners van de Kloostertuin, die dat nog kunnen, de binnentuin te verzorgen.

Slot

Tijdens mijn interview met Cees Tops valt me zijn vriendelijke karakter en vlotte babbel direct op. Die eigenschappen heeft hij ongetwijfeld meegekregen van zijn opa *Pietje Schrijn* die als veehandelaar succesvol was omdat hij ook over die eigenschappen beschikte. De rode draad in zijn leven is toch het spelen van muziek waar hij al op jonge leeftijd mee begon. Vaak was hij

met z'n medemuzikanten bij nacht en ontij op pad om bij dansavonden en feesten en partijen met hun muziek vrolijkheid te brengen. Vooral die muziek in de drukbezochte dansavonden in de zestiger en zeventiger jaren waar hij speelde heeft onomstotelijk nog een andere dimensie. Zoals hij zelf ook al aangeeft is in die jaren dat ze hun muziek ten gehore brachten de kiem gelegd voor talloze vriendschappen die uitmondten in huwelijken waaruit zoveel kinderen en kleinkinderen zijn geboren dat die veel meer zalen zouden kunnen vullen als waar ze in gespeeld hebben.

Cees heeft nagenoeg heel zijn leven gewoond en gewerkt en is actief bezig geweest in de Reuselse gemeenschap, vooral met muziek. Daarom stellen we met recht vast dat Cees Tops, de oudste zoon van *Hanneskes Willem* en van *Cato Schrijn* een echte Reuselnaar genoemd kan worden.

In 1992 waren we 25 jaar getrouwd. Onze kinderen kozen ervoor om op reis te gaan naar Kameroen waar mijn oom Kees Gijsbers werkte. We zien hier ome Kees, ons Olga, Riet en ik met bewoners van de missiepost.

Riet en ik in 2011 samen met onze kleinkinderen Gaité en Roemer waar we heel trots op zijn. Ons eerste kleinkind Ole, geboren in 2007, is hier niet bij want die is helaas maar 5 dagen oud mogen worden.

